

Aria, Valzurka

di Gianni Davico

<http://giannidavico.it/gopiedmont/>

Cost mèis i veuj segnalé *Valzurka*, un bel CD 'd Michela Manera (organèt) e Piergiorgio Graglia (chitara e vos), visadi j'Aria.

A podria smijé n'operassion nostàlgica, tutun a l'é nen parèj: ël passà, miracò, a vintra an gieugh, ma an manera elegiaca e seren-a. An cost CD ël piemontèis a l'é n'afé natural e sempì, fàcil, bel. *Me piases* (present ëdcò an version fransèisa, *Tu me plais*) a l'é un tòch ëd na semplicità e na blèssa ch'a lasso senza fià. Almanch, costa a l'é stàita la sensassion ch'i l'hai provà mi la prima vira ch'i l'hai scotalo. E i veuj nen esse anriverent, ma am soven lòn ch'a l'é capitaje 'l prim giugn dël 1967, ëd dì ch'a l'é sortìe *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*: a j'é un mugg ëd gent che ancora ancheuj as arcòrda con precision lòn ch'a stasia fasend e anté ch'a j'era ant ël moment che për la prima vòlta a l'ha scotalo.

Ël CD as peul catesse për adess mach ai concert del grup (calendari an sël sit: <http://ariamusica.altervista.org/>, anté ch'as treuva anché 'l demo), e a costa la fiamenga cifra 'd 5 [sic] euro.

Scotant tòch come col ch'a-i dà 'l titol a l'euvra, o bele *Gatij ëd gòj*, a ven da sentse pi leger, e a

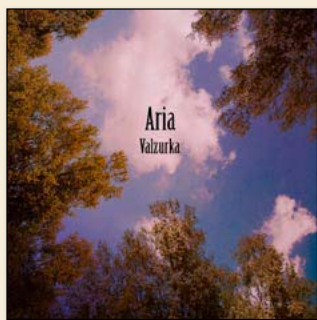
smija che a la finitiva i peusso për na minuta dësmentié ij débit ch'i l'oma con ël mond. O, për dila con le paròle ch'a l'avria dovrà Leonardo Sinisgalli s'a fussa stàit piemontèis:

As peul pijesse la felicità
për la coa come un passaròt.
As peulo dësmentiesse ij débit
ch'i l'oma con ël mond.

Në sludi 'd beatitùdin
a ofend nen nòstr avzin.
Chiel a deurm an sla banchin-a,
ël passaròt a-i vòla d'antorn.
Chiel a seugna 'l lebro
ma i sentoma che sò mal
a l'é nen contagios.

La legerèssa a l'é un valor, ch'a sia ciàir – Italo Calvino *docet*. E cost CD a l'é pien ëd legerèssa e finèssa. Senza dësmentié ël motor prim dël disch, ch'a l'é sicurament fé balé la gent ai concert.

I dovria dì 'dcò dla grafia piemontèisa nen precisa, ma a son fisime da vej professor. A la finitiva i scoto coste canson e a më smija 'd pijé la felicità për la coa, 'me a fussa un passaròt. Mach sòn.

Virtuosi senza pretese

ritratti piatti di musicanti

Confiteor:

... pensieri, parole, opere ed omissioni

È la nostra mente, fonte perenne di pensieri, che, satura, a volte esonda sulle labbra generando quel fiume di parole che evidenzia uno stato d'animo confuso ed irrequieto. "Blà, blà, blà!...". Nulla è più patetico e frustrante di una dispersione di idee o di un potenziale creativo inutilizzato; bisogna comunque tener presente che proprio da questo status e da un tormentato travaglio spesso parte la realizzazione delle nostre opere. Non sempre è possibile essere totalmente soddisfatti o completamente esaurienti. Per la realizzazione di un'opera si deve passare inevitabilmente attraverso il processo di sintesi affinché l'imput creativo (l'idea) si concretizzi. Le cose tralasciate, per una ragione o per l'altra, dunque non fatte e non dette, formano l'unica vera, grande piattaforma sulla quale, "erranti menti", vaghiamo: un'immensa distesa costituita perlopiù da omissioni.

Domenico Torta